இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2020-ம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள், 03-ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திருமதி. ஆர்.பானுமதி

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எஸ்.அப்துல் நசீர்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஏ.எஸ்.போபண்ணா

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 377 /2020

கே. விருபாக்ஷா மற்றும் ஒருவர் ...மேல்முறையீட்டாளர்கள்

-எதிர்-

கர்நாடகா மாநில அரசு மற்றும் ஒருவர் ....எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள்

நிதிசார் சொத்துக்களை பத்திரப்படுத்துதல் மற்றும் மறுஉருவாக்கம் செய்தல் மற்றும் பிணைய காப்பு உரிமை அமலாக்கச் சட்டம், 2002 - பிரிவுகள் 13,14,17,32 - 2 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கு ரூ. 2.68 கோடி கடன் வசதிகள் வங்கியால் வழங்கப்பட்டது – 3 ஏக்கர் 2 குண்டாஸ் அளவிலான சொத்து பத்திரமாக வழங்கப்பட்டது மற்றும் ஒரு கட்டணம் உருவாக்கப்பட்டது

(பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்து)-வங்கியின் கூற்றுப்படி, 2 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் கடனை திருப்பிச் செலுத்தவில்லை மற்றும் அவரது கணக்கு செயல்படாத சொத்து (என். பி. ஏ) என வகைப்படுத்தப்பட்டது - இறுதியில், வங்கி பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தை கைப்பற்றியது. – ஏல அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது - 2 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளரால் எதிர்ப்புக்குள்ளாக்கப்பட்டது - உயர் நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது - 2 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் பிரிவு 17 (1) இன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்தார் - தாமதத்திற்காக கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்தால் (டி. ஆர். டி) தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம் (டி. ஆர். ஏ. டி) மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது - 2 ஆம் எதிர்மேல்முறையீட்டாளர், வங்கியில் துணை பொது மேலாளர்களாக பணிபுரிந்த மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எதிராக குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் கீழ் (குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண். 1) ஏலம் வாங்குபவருடன் தொடர்பு இருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார், இதனால் அவருக்கு தவறான இழப்பு ஏற்பட்டது - முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது - மேல்முறையீட்டாளர்கள் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 482 இன் கீழ் மனு தாக்கல் செய்தனர் - தீர்வு சர்ஃபாஈசி என்பது ஒரு முழுமையான குறியீடாகும், இது பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையையும், கடன் வாங்குபவர் உட்பட பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினருக்கு தீர்வையும் வழங்குகிறது - அத்தகைய

சூழ்நிலையில், கணக்கை என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தும் முறையில் ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால் அல்லது சொத்து மதிப்பிடப்பட்ட/ஏலம் விடப்பட்ட விதத்தில், பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவர் பிரிவு 13 இன் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திய பிறகு அத்தகைய ஏலத்தை ஒதுக்கி வைக்க டிஆர்டிக்கு அதிகாரம் உள்ளது - இந்த உடனடி வழக்கில் டிஆர்டி முன் புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த விண்ணப்பம் மற்றும் டிஆர்ஏடி முன் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டாலும், தீர்வு விடாமுயற்சியுடன் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் - அந்த வகையில் டி. ஆர். டி & டி. ஆர். ஏ. டி உத்தரவைத் தாக்க உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகுவதன் மூலம் மேலும் தீர்வு பொருத்தமான வழக்குகளிலும் கிடைக்கிறது. – அதற்கு பதிலாக, டி. ஆர். டி முன் விண்ணப்பம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட பிறகு, எதிர்ப்புக்குள்ளான புகார் ஒரு அச்சுறுத்தும் தந்திரோபாயமாகவும், சட்ட செயல்முறையை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் ஒரு பின்னோக்கிய சிந்தனையாகவும் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. – தற்போதைய இயல்புடைய ஒரு விஷயத்தில் குற்றவியல் நடவடிக்கைகள் நிலையானவை அல்ல - புகார் மற்றும் அதில் பிறப்பிக்கப்பட்ட உத்தரவு மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர்களைப் பொறுத்தவரை முதல் தகவல் அறிக்கை ஆகியவை ரத்து செய்யப்படுகின்றன - டி.ஆர்.டி மற்றும் டி.ஆர்.ஏ.டி பிறப்பித்த உத்தரவை புகார்தாரர் ஆட்சேபித்தால் தனது தீர்வுகளைப் பெற சுதந்திரம் குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டம், 1973 - பிரிவுகள்200, 482 - தண்டனைச்

சட்டம், 1860 - பிரிவுகள் 511, 109, 34, 120-பி, 406, 409, 420, 405, 417 & 426 - பாதுகாப்பு வட்டி (அமலாக்கம்) விதிகள், 2002.

மேல்முறையீட்டை அனுமதிக்கும் நீதிமன்றம், பின்வருமாறு தீர்வளித்தது.

தீர்வு: 1.1 புகார்தாரரின் கணக்கு என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தப்பட்டது என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாடாகும். அது சம்பந்தமாக, பாதுகாப்பு வட்டியை அமல்படுத்த பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநருக்கு ஒரு உரிமை கிடைக்கும்போது, நிதிசார் சொத்துக்களை பத்திரப்படுத்துதல் மற்றும் மறுஉருவாக்கம் செய்தல் மற்றும் பிணைய காப்பு உரிமை அமலாக்கச் சட்டம், 2002 (சர்பாஈசி சட்டம்) இன் பிரிவுகள் 13 மற்றும் 14 இன் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட்ட நடைமுறையை நாட வேண்டும். மேலும், பத்திர வட்டி (அமலாக்க) விதிகள், 2002, பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தின் மதிப்பீடு மற்றும் விற்பனை தொடர்பாக பின்பற்றப்பட வேண்டிய நடைமுறையை வழங்குகிறது. சர்பாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 13 இன் விதிகளை செயல்படுத்தும் பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநரால் எடுக்கப்பட்ட எந்தவொரு நடவடிக்கையும் குறித்து ஒரு கடன் வாங்குபவராக புகார்தாரருக்கு ஏதேனும் குறைபாடு இருந்தால், சர்பாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 17 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட தீர்வு பெறப்பட வேண்டும். அந்த பின்னணியில்தான் உயர் நீதிமன்றம் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் அத்தகைய முடிவுக்கு

வந்தது. அந்த நேரத்தில் புகார்தாரர் பிரிவு 17 இன் கீழ் விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்வதன் மூலம் சட்டத்தின் கீழ் தீர்வைப் பெற்றார். தாக்கல் செய்வதில் தாமதம் ஏற்பட்டதால், தாமதத்தை மன்னிக்கக் கோரி வரம்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 5 இன் கீழ் ஒரு மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. தாமதத்தின் அடிப்படையில் அது நிராகரிக்கப்பட்டது, அதற்கு எதிராக டி.ஆர்.ஏ.டி முன் மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது, அது இப்போது தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டாலும் அது நிலுவையில் உள்ளது. அந்த கட்டத்தில் தான் பி.சி.எண்.389/2016 இல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார் நிலுவையில் இருந்தபோது, அதில் 20.05.2016 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் கு.வி.மு.ச - வின் பிரிவு 156 (3) இன் கீழ் விசாரணைக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. கடன் வழங்குதல், அடமானம் உருவாக்கம் மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்ட கடன் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய விதம் அனைத்தும் இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்த விஷயங்களாகும். புகார்தாரர் ஒரு தொழிலதிபர் ஆவார், அவர் தனது நிறுவனத்தின் பெயரில் கடன் பெற்றார், மேலும் கடன் கணக்கு கனரா வங்கியால் பராமரிக்கப்பட்டது. இந்தக் கடன் 16.03.2009 அன்று ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. அந்த கட்டத்தில் தொகை விடுவிக்கப்பட்டதும், ஏதேனும் தொகை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தால், புகார்தாரர் அந்த நேரத்தில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து தனது தீர்வை பெற வேண்டும். மறுபுறம், புகார்தாரர் பரிவர்த்தனையைத் தொடர்ந்தார், 15.01.2013 அன்று கணக்கு என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தப்படும் வரை கடன் கணக்கை

பராமரித்தார். ஆரம்பத்தில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினை, சொத்து விற்பனைக்கு கொண்டு வரப்பட்டபோது அதன் குறைந்த மதிப்பீடு குறித்து மட்டுமே இருந்தது. அந்த அம்சத்தில், கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டபடி, நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன மற்றும் தனி நீதிபதி ஆய்வு செய்த பின்னர், தகுதி இல்லை என்று கண்டறியப்பட்டாலும், அதை டி. ஆர். டி முன் எழுப்ப சுதந்திரம் உள்ளது, இது விருப்பமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதன்பிறகுதான் 20.05.2016 அன்று புகார் அளிக்கப்பட்டது.

1.2 சர்ஃபாஈசி சட்டம் என்பது ஒரு முழுமையான குறியீடாகும், இது பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையையும், கடன் வாங்குபவர் உட்பட பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினருக்கு தீர்வையும் வழங்குகிறது. ஏற்கனவே உயர்நீதிமன்றத்தால் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்ட அத்தகைய சூழ்நிலையில், கணக்கை என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தும் விதத்தில் ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால் அல்லது சொத்து மதிப்பிடப்பட்ட அல்லது ஏலம் விடப்பட்ட விதத்தில் ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால், பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநர் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 13 இன் கீழ் அதிகாரத்தை பயன்படுத்திய பின்னர், அத்தகைய ஏலத்தை ஒதுக்கி வைக்கும் அதிகாரம் டி. ஆர். டி க்கு உள்ளது. சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் வங்கிகள் எடுத்த நடவடிக்கை அனைத்து சூழ்நிலைகளிலும்

கேள்விக்குரியதாகவோ அல்லது புனிதமானதாகவோ கருதப்படுவதில்லை, ஆனால் வங்கி மேற்கொண்ட விதத்தில் முரண்பாடு இருந்தால், வழங்கப்பட்ட மன்றத்தில் அதை தாக்க எப்போதும் திறந்திருக்கும். இந்த வழக்கில் டி. ஆர். டி முன் புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த மனு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு, டி. ஆர். ஏ. டி முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டு எண் 523/2015 தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டாலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் விடாமுயற்சியுடன் தீர்வைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் டி. ஆர். டி மற்றும் டி. ஆர். ஏ. டி. யின் உத்தரவைத் தாக்க உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகுவதன் மூலம் மேலும் தீர்வு பொருத்தமான வழக்குகளிலும் கிடைக்கிறது. அதற்கு பதிலாக மனுதாரர் டி. ஆர். டி முன் மனுவை தள்ளுபடி செய்த பின்னர், குற்றம் சாட்டப்பட்ட புகாரை தாக்கல் செய்தார், இது ஒரு அச்சுறுத்தும் தந்திரோபாயமாகவும், சட்ட செயல்முறையை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் பின்னோக்கிய சிந்தனையாகவும் தோன்றுகிறது. தற்போதைய இயல்பு விஷயத்தில், முன்வைக்கப்பட்ட குறைகளை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், இந்த நேரத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகாரின் மூலம் அதை கிளர்ச்சியடைய அனுமதித்தால், விசாரணை தொடர அனுமதிக்கப்பட்டால், உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் தனி நீதிபதி மற்றும் நீதியர் அமர்வு பிறப்பித்த உத்தரவை மறுஆய்வு செய்யும் இயல்புடைய செயல்முறையை மீண்டும் செய்ய அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட காவல்துறையை

அனுமதிப்பது மற்றும் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகள் விரும்பத்தக்கவை அல்லது அனுமதிக்கப்படாதவை மற்றும் வங்கி முறையை அத்தகைய அச்சுறுத்தலால் மீட்க அனுமதிக்கப்பட முடியாது.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரி, இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி மற்றும் ஒருவர் எதிர் அசோக் சா மில் (2009) 8 எஸ். சி. சி 366: [2009] 11 எஸ். சி. ஆர் 599 - என்ற வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .

1.3 உத்தரவு

(i) பி.சி.எண்.389/2016 மற்றும் அதில் பிறப்பிக்கப்பட்ட 20.05.16 தேதியிட்ட உத்தரவு மற்றும் மேல்முறையீட்டாளர்களைப் பொறுத்தவரை முதல் தகவல் அறிக்கை எண்.0152/2016 ஆகியவை ரத்து செய்யப்படுகின்றன.

(ii) புகார்தாரரின் குறையைப் பொறுத்தவரை, ஐ.ஆர் எண்.3044/2014 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட 12.06.2015 தேதியிட்ட உத்தரவையும் முறையே டி. ஆர். டி மற்றும் டி. ஆர். ஏ. டி. ஆல் மேல்முறையீடு எண்.523/2015 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட 31.05.2017 தேதியிட்ட உத்தரவையும் சட்டத்தின்படி எதிர்க்க

விரும்பினால் சட்டத்தின்படி தனது தீர்வுகளைப் பெற அவருக்கு சுதந்திரம் உள்ளது. [பத்தி 19][1035 பி-சி]

ஹரியானா மாநில அரசு எதிர். பஜன் லால் (1992) **சப்** (1) **எஸ். சி. சி** 335: [1990] **3 சப். எஸ். சி. ஆர்** 259; யுனைடெட் பாங்க் ஆ◌ப் இந்தியா எதிர். சத்யவதி டாண்டன் மற்றும் பலர் (2009) **1 எஸ். சி. சி** 168: [2008] **எஸ். சி. ஆர்** 28; ஜெனரல் ஆபிசர் கமாண்டிங், ராஷ்டிரிய ரை◌பிள்ஸ் எதிர். மத்திய புலனாய்வுப் பிரிவு மற்றும் ஒருவர் (2012) **6 எஸ். சி. சி** 228: [2012] **5 எஸ். சி. ஆர்** 599-ஆகிய வழக்குகள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

<u>பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்</u>

[1990] 3 துணை. எஸ். சி. ஆர் 259	பத்தி 9 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2008]16 எஸ். சி. ஆர் 28	பத்தி 12 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2009] 11 எஸ். சி. ஆர் 599	பத்தி 16 இல்	சார்வுறப்பட்டுள்ளது
[2012] 5 எஸ். சி. ஆர் 599	பத்தி 18 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண். 377/2020.

கர்நாடக உயர்நீதிமன்றத்தின் தார்வாட் அமர்வு, பிரிவு 482 இன் கீழான குற்றவியல் மனு எண். 100323/2018 இல் 21.01.2019 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது,

மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக பிரிஜேஷ் குமார் தம்பர், செல்வி. மணி சோலங்கி.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்களுக்காக செல்வி கிரண் சூரி,மூத்த வழக்கறிஞர், சந்திரசேகர் ஏ. சகலாப்பி, ஷிவ் பாண்டே, அவனிஷ், அன்ஷுல் ராய், அமித் எஸ்.ஜே., தி/ள். ஜஸ்வர்யா குமார் (தி/ள். தர்மபிரபாஸ் லா அசோசியேட்ஸ்) சுபன்ஷு பாத்தி, ஆஷிஷ் யாதவ், ரக்ஷித் ஜெயின், விஷால் பன்ஷால், ஜோசப் அரிஸ்டாட்டில் எஸ்., ஆகிய வழக்கறிஞர்கள் ஆஜராகினர்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு **நீதியரசர் ஏ. எஸ். போபண்ணா** வழங்கினார்.

1. அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

2. மேல்முறையீட்டாளர்கள் குற்றவியல் மனு எண் 100323/2018 இல் மனுதாரர்களாக இருந்தனர், இது கர்நாடக உயர் நீதிமன்றத்தின் தார்வாட் அமர்வால் 21.01.2019 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் 511,109,34,120-பி, 406,409,420,405,417 மற்றும் 426 ஆகிய பிரிவுகளின் கீழ் தண்டனைக்குரிய குற்றங்களுக்காக சாட்டுரைக்கப்பட்டு ஹுப்ளி துணை நகர்ப்புற காவல் நிலையத்தால் பதிவு செய்யப்பட்ட குற்ற எண் 152/2016 இன் விளைவாக பதிவு செய்யப்பட்ட மு.த.அ. மற்றும் அதன் மேலான புலன் விசாரணை தொடர்பாக முதன்மை உரிமையியல் நீதிபதி மற்றும் முதல்நிலை குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் அவர்களால் 20.05.2016 ஆம் தேதியன்று பி. சி எண். 389/2016 இல் பகரப்பட்ட உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டுமென இவ்வழக்கின் மேல்முறையீட்டாளர்கள் கு.வி.மு.ச - வின் பிரிவு 482 இன் கீழ் தாக்கல் செய்த மனுவை பரிசீலிக்கும் போது உயர் நீதிமன்றம் இந்த உத்தரவை பிறப்பித்தது. மேற்கூறிய நடவடிக்கைகளில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் முறையே 9 மற்றும் 11 ஆம் எதிரிகளாக வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ளனர். இங்கு மேல்முறையீட்டாளர்கள் கர்நாடகாவின் ஹப்பாலியில் உள்ள கனரா வங்கி (எதிரி எண். 1) வட்ட அலுவலகத்தில் துணை பொது மேலாளர்களாக பணிபுரிந்தனர்.

3. தற்போதைய சூழ்நிலைக்கு வழிவகுக்கும் சுருக்கமான உண்மைகள் என்னவென்றால், எதிர்மேல்முறையீட்டளர் எண். 2 (இனிமேல் 'புகார்தாரர்' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது) ஹூப்ளியில் உள்ள கனரா வங்கியை அணுகினார், அதன்படி கடன் வசதிகள் 16.03.2009 அன்று அனுமதிக்கப்பட்டன. மொத்தம் ரூ. 2.68 கோடி கடன் வசதி வழங்கப்பட்டது. சொத்து மதிப்பாய்வு எண். 213/2002 ஹூப்ளியில் உள்ள அஞ்சத்கேரி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள 3 ஏக்கர் 2 குண்டாக்கள் அளவிலான கடனுக்கான பாதுகாப்பாக வழங்கப்பட்டது மற்றும் ஒரு கட்டணம் உருவாக்கப்பட்டது. மேற்கூறிய சொத்து இனிமேல் 'பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்து' என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கனரா வங்கியின் வழக்குப்படி, புகார்தாரர் கடன் தொகையை திருப்பிச் செலுத்தவில்லை, அந்த நோக்கில், தவறியதால், புகார்தாரரின் கணக்கு 15.01.2013 அன்று 'செயல்படாத சொத்து' (சுருக்கமாக 'என். பி. ஏ') என வகைப்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு கனரா வங்கி, 2002 ஆம் ஆண்டு நிதிசார் சொத்துக்களை பத்திரப்படுத்துதல் மற்றும் மறுஉருவாக்கம் செய்தல் மற்றும் பிணைய காப்பு உரிமை அமலாக்கச் சட்டத்தின்(சுருக்கமாக 'சர்ஃபேசி சட்டம்') பிரிவு 13 (2) இன் கீழ் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியது பொருத்தமான அறிவிப்புகளை வெளியிட்டது மற்றும் இறுதியில் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தை வைத்திருப்பது சார்ஃபேசி சட்டத்தின் பிரிவு 14 இன் கீழ் கருதப்பட்டது 22.03.2013 அன்று எடுக்கப்பட்டது. பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்து பின்னர் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு, 13.10.2013 தேதியிட்ட

பொது அறிவிப்பு மூலம் ஏலத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டது, ஏல தேதி 15.11.2013 என்று குறிக்கிறது. பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தின் இருப்பு விலை ரூ.2,28,51,000/- ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 15.11.2013 அன்று நடைபெற்ற ஏலத்தில் ஒப்பந்தப்புள்ளிகள் ஏதும் பெறப்படவில்லை என்பதாலும், கர்நாடக மாநிலத்தில் அறிவிக்கப்பட்ட பொது விடுமுறை நாள் என்பதாலும் ஏலம் 04.12.2013 க்கு ஒத்திவைக்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட தேதியில் கூட ஏலம் பெறப்படவில்லை.

4. கனரா வங்கி, முன்பிருந்த இருப்பு விலை அதிக விலையில் வாங்குபவர்களை ஈர்க்காததால், இருப்பு விலையை ரூ. 1.10 கோடியாகக் குறிப்பிட்டு மதிப்பீட்டைத் திருத்தி, 30.12.2013 தேதியிட்ட புதிய ஏல அறிவிப்பை வெளியிட்டது. இந்த நடவடிக்கையால் பாதிக்கப்பட்டதாகக் கூறும் புகார்தாரர், நீதிப்பேராணை மனு எண் 100382/2014 இல் கர்நாடக உயர்நீதிமன்றம், தார்வாட் அமர்வில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப் பேராணை மனுவில் ஏல அறிவிப்பை எதிர்த்தார். கற்றறிந்த தனி நீதிபதி இந்த விஷயத்தை பரிசீலித்து, புகார்தாரர் முன்வைத்த வாதங்களை கவனத்தில் கொண்டதோடு மட்டுமல்லாமல், சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் புகார்தாரருக்கு கிடைக்கக்கூடிய மாற்று தீர்வையும் கருத்தில் கொண்டு, 22.01.2014 அன்று ரூ.10,000/- செலவில் நீதிப்பேராணை மனுவை தள்ளுபடி செய்தார். புகார்தாரர் மேற்கண்ட உத்தரவை எதிர்த்து, டபிள்யூ.ஏ. எண்.100349/2014 வழக்கில் நீதியர் அமர்வு முன் நீதிப்பேராணை மேல்முறையீடு

செய்தார். நீதியர் அமர்வு 19.08.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் நீதிப்பேராணை மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது. அதன்பிறகு புகார்தாரர் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 17 (1) இன் கீழ் ஐ.ஆர் எண்.3044/2014 (எஸ்.ஏ) இல் ஒரு விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்வதன் மூலமும், ஐ.ஏ. எண் 4482/2014 கொண்ட வரம்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 5 இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்துடன் அதனுடன் இருப்பதன் மூலமும் தீர்வைப் பெற்றார். தாமதம் மற்றும் அதன் விளைவாக முக்கிய விண்ணப்பத்தை மன்னிக்கக் கோரும் விண்ணப்பம் கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்தால் (சுருக்கமாக 'டி. ஆர். டி') அதன் 12.06.2015 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது. அதன்படி, புகார் அளித்தவர் சென்னை கடன் மீட்பு மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயத்தில்(சுருக்கமாக 'டி.ஆர்.ஏ.டி') மேல்முறையீடு செய்ததாகவும், அதுவும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

5. மேற்கூறிய பின்னணியில், புகார்தாரர் கு.வி.மு.ச இன் பிரிவு 200 இன் கீழ் முதன்மை உரிமையியல் நீதிபதி மற்றும் முதல்நிலை குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர், ஹூப்ளி நீதிமன்றத்தில் பி.சி.எண்.389/2016-ல் கனரா வங்கியின் அதிகாரிகள் ஏலம் வாங்கியவருடன் சேர்ந்து புகார்தாரருக்கு தவறான இழப்பை ஏற்படுத்தியதாகக் குற்றம் சாட்டி புகார் அளித்தார். இந்த புகாரில், கனரா வங்கியைத் தவிர, உயர் பதவியில் உள்ள அதிகாரிகள்,

மேல்முறையீட்டாளர்கள், மதிப்பீட்டாளர்கள் மற்றும் ஏலம் வாங்கியவர் ஆகியோர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களாக காட்டப்பட்டனர். இந்த புகார் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளதால், குற்றவியல் நடைமுறைச் சட்டம் பிரிவு 156 (3) இன் கீழ் விசாரணை நடத்தி அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு கற்றறிந்த குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் பரிந்துரைத்துள்ளார். அந்த உத்தரவின் அடிப்படையில் மு.த.அ. எண்.0152/2016 பதிவு செய்யப்படுகிறது. எனவே, பாதிக்கப்பட்டதாகக் கூறும் மேல்முறையீட்டாளர்கள், குற்றவியல் மனு எண்.100323/2018 இல் கு.வி.மு.ச பிரிவு 482-ன் கீழ் குற்றவியல் மனுவை தாக்கல் செய்தனர், இது 21.01.2019 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் உயர்நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

6. மேல்முறையீட்டாளர்கள் சார்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு. பிரிஜேஷ் குமார் தம்பர், புகார்தாரரின் மூத்த வழக்கறிஞர் செல்வி. கிரண் சூரி, கர்நாடக அரசின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திரு. சுபன்ஷு பாத்தி ஆகியோர் முறையிட்டு மேல்முறையீட்டு ஆவணங்களை ஆய்வு செய்தனர்.

7. மேல்முறையீட்டாளர்களின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், புகார்தாரருக்கும் கனரா வங்கிக்கும் இடையிலான பரிவர்த்தனையில் மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு எந்தப் பங்கும் இல்லை என்பதைத் தவிர, துணை

பொது மேலாளர்கள் மற்றும் வட்ட அலுவலகத்தில் பணிபுரிபவர்கள் என்பதால், தற்போதைய இயல்புடைய குற்றவியல் நடவடிக்கையை எதிர்கொள்ள முடியாது என்று வாதிடுவார். கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தாததால் கடன் பரிவர்த்தனை மற்றும் என். பி. ஏ. யாகக் கருதப்படும் கணக்கு ஆகியவை சர்ச்சைக்குரியவை அல்ல என்று வாதிடப்படுகிறது. அந்த சூழ்நிலையில், சொத்துக்களை விற்பனை செய்யும் கட்டம் வரை எடுக்கப்பட்ட முழு நடவடிக்கையும் சர்ாஈசி சட்டத்தின் விதிகளின் கீழ் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது, இது நடைமுறைக்கு மட்டுமல்ல, சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கும் வழங்குகிறது. அந்த சூழ்நிலையில், புகார்தாரரால் கோரப்பட்ட குறைகளை கவனத்தில் கொண்டாலும், அது குற்றவியல் புகாரைப் பராமரிப்பதற்கான அடிப்படையை உருவாக்க முடியாது, அத்தகைய நிகழ்வில் கற்றறிந்த குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் மனதைப் பயன்படுத்தாமல் கு.வி.மு.ச பிரிவு 156 (3) இன் கீழ் விசாரணைக்கு உத்தரவிட்டுள்ளார் இது முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்ய வழிவகுத்தது. கனரா வங்கி எடுத்த நடவடிக்கையைப் பொறுத்தவரை, புகார்தாரர் உண்மையில் நீதிப்பேராணை மனு, நீதிப் பேராணை மேல்முறையீடு மற்றும் அதன்பிறகு டி. ஆர். டி மற்றும் டி. ஆர். ஏ. டி முன் நடவடிக்கைகள் தாக்கல் செய்வதற்கான தீர்வைப் பெற்றுள்ளார், அதில் தோல்வியுற்றதால் குற்றவியல் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளார் என்றும் வாதிடப்படுகிறது, இது உண்மையானது அல்ல மற்றும் சட்டத்தில் நிலையானதல்ல. கர்நாடக உயர்

நீதிமன்றத்தின் கற்றறிந்த நீதிபதி இந்த விஷயத்தை அதன் சரியான கண்ணோட்டத்தில் பாராட்டவில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது. மாறாக, விசாரணை மேல்முறையீட்டாளர்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டாது என்ற முடிவுக்கு கற்றறிந்த நீதிபதி வந்துள்ளார், இது நியாயப்படுத்தப்படவில்லை. கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தத் தவறியவருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்போது, உடனடி நடவடிக்கை அனுமதிக்கப்பட்டால், அதிகாரபூர்வ பணிகளை நிறைவேற்ற முடியாது என்றும், எனவே இந்த வழக்கு தலையீடு தேவைப்படும் ஒரு பொருத்தமான வழக்கு என்றும், ஆனால் உயர் நீதிமன்றம் இந்த அம்சத்தை பாராட்டத் தவறிவிட்டது என்றும் வாதிடப்படுகிறது. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் தாக்கல் செய்த மனுவை நிராகரிப்பதில் கற்றறிந்த நீதிபதி நியாயப்படுத்தவில்லை என்றும், குற்றவியல் மனு எண் 101258/2016 மற்றும் குற்றவியல் மனு எண் 101162/2016 இல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிற மனுக்கள் மற்ற சில குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு இறுதி அறிக்கையை தாக்கல் செய்யுமாறு காவல்துறைக்கு உத்தரவிடப்பட்டது.

8. மறுபுறம், புகார்தாரரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர், குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1 மற்றும் 12 ஐப் பொருத்தவரை உயர்நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட அதே குற்றவியல் மனுக்களை நம்பியிருப்பார். ரூ. 2.68 கோடி கடன் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட போதிலும், ரூ. 90 லட்சம் மட்டுமே

வழங்கப்பட்டு, மீதமுள்ள தொகை திருப்பிச் செலுத்தும் வகையில் சரிசெய்யப்பட்டது. ரூ. 4 கோடிக்கும் அதிகமான மதிப்புள்ள பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்து குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டதாகவும், இறுதியில் ஏலம் வாங்கியவருடன் இணைந்து ரூ. 1.10 கோடிக்கு விற்கப்பட்டதாகவும் குற்றம் சாட்டப்பட்டது, அவர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 15 என வரிசைப்படுத்தப்பட்டார். அடமானச் சொத்தின் குறைந்த மதிப்பீடு மட்டுமே பிரச்சினை அல்ல, ஆனால் முழு கடனையும் வழங்காதது மற்றும் ஒரு முறை தீர்வுக்காக புகார்தாரர் அளித்த மூன்று சலுகைகளை பரிசீலிக்காதது தொடர்பான பிரச்சினை (சுருக்கமாக 'ஓடிஎஸ்') ஆகியவை விசாரிக்கப்பட வேண்டிய அனைத்து அம்சங்களாகும். அத்தகைய சூழ்நிலையில் கற்றறிந்த நீதித்துறை நடுவர் உத்தரவிட்ட விசாரணை நியாயமானது என்றும், இந்த கட்டத்தில் உயர்நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தில் தலையிடுவதைத் தவிர்த்துள்ளது என்றும் வாதிடப்படுகிறது. எனவே, மேல்முறையீட்டாளர்களின் உடனடி மேல்முறையீட்டில் வலியுறுத்தப்பட்ட வாதம் பரிசீலனைக்கு தகுதியற்றது என்றும் மேல்முறையீடு நிராகரிக்கப்பட வேண்டியதாகும் என்றும் வாதிடப்படுகிறது. கர்நாடக மாநிலத்தின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், கற்றறிந்த குற்றவியல் நீதித்துறை நடுவர் பிறப்பித்த உத்தரவின் படி முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டு விசாரணை நடந்து வருவதாகவும், எனவே, அதை அதன் தர்க்கரீதியான முடிவுக்கு கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வாதிடுவார்.

9. இரு தரப்பினரின் சார்பில் முன்வைக்கப்பட்ட எதிர் வாதங்களை கவனிப்பதற்கு முன்னர், ஹரியானா மாநில அரசு எதிராக பஜன் லால் (1992) சப் (1) எஸ். சி. சி 335 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நாங்கள் முன்னோக்கிப் பார்த்தோம், இது புகார்தாரரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞரால் பரிசீலனைக்கு வைக்கப்பட்டது, இது குற்றவியல் நடவடிக்கையை ரத்து செய்வதற்கான அசாதாரண அதிகாரம்/உள்ளார்ந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தும்போது கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய அளவுருக்களைக் குறிப்பிடுகிறது. அளவுகோல்களைக் குறிப்பிடுகையில், ஒரு குற்றவியல் நடவடிக்கையை ரத்து செய்வதற்கான அதிகாரம் மிகவும் குறைவாகவும் கவனமாகவும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் அதுவும் அரிதான வழக்குகளில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும் இந்த நீதிமன்றம் எச்சரித்துள்ளது. அந்த பின்னணியில், பரிவர்த்தனையின் தன்மை மற்றும் அதே விஷயத்தில் முந்தைய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட விதத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, தற்போதைய சூழ்நிலையை கருத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

10. குறிப்பிடப்பட்டபடி, மறுக்கமுடியாத உண்மை என்னவென்றால், புகார்தாரர் நிதி உதவிக்காக கனரா வங்கியை அணுகியிருந்தார், அதில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் வட்ட அலுவலகத்தில் அதிகாரிகளாக இருந்தனர். புகார்தாரர் 16.03.2009 அன்று ரூ. 2.68 கோடி கடன் வசதியைப் பெற்றிருந்தார். ரூ.

2.68 கோடி மொத்தத் தொகையும் விடுவிக்கப்படவில்லை என்றும், ரூ. 90 லட்சம் மட்டுமே விடுவிக்கப்பட்டுள்ளது என்றும், மீதமுள்ள தொகை திருப்பிச் செலுத்துதலாக சரிசெய்யப்பட்டது என்றும் புகார்தாரர் வாதிட்டாலும், அந்த அம்சம் மற்றும் பிற அம்சங்கள் ஓடிஎஸ் பரிசீலிக்கப்படாதது மற்றும் சொத்து விற்கப்பட்ட மதிப்பு மற்றும் அது விற்கப்பட்ட விதம் ஆகியவை குறித்து விசாரிக்க முடியுமா என்ற கேள்வி எழும். குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்படுவதாலும், சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு ஒழுங்குபடுத்தப்படும்போது இந்திய தண்டனைச் சட்டத்தின் சில பிரிவுகள் செயல்படுத்தப்படுவதாலும் காவல்துறையினரால் உள்ளே நுழைய முடியும். நிகழ்வுகளின் வரிசையை கவனத்தில் கொள்ளும்போது, 31.01.2014 அன்று நடத்தப்பட்ட ஏலத்தில் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்து விற்கப்பட்டாலும், குற்றவியல் புகாரில் இந்த கட்டத்தில் முன்வைக்க விரும்பிய குறைகள் அந்த நேரத்தில் கிடைத்திருந்தாலும், புகார் உடனடியாக தாக்கல் செய்யப்பட்டது போல் இல்லை. மறுபுறம், 13.10.2013 தேதியிட்ட ஏல அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டபோது, எந்தவொரு நீதித்துறை மன்றத்திலும் புகார்தாரரால் எந்த புகாரும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், வாங்குபவர்களின் தேவைக்காக இந்த விற்பனை நடைபெறவில்லை மற்றும் 30.12.2013 தேதியிட்ட புதிய ஏல அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது, இது இருப்பு விலையை ரூ. 1.10 கோடியாகக் குறிக்கிறது.

11. அந்த கட்டத்தில் புகார்தாரர் நீதிப்பேராணை மனு எண் 100382/2014 இல் இந்திய அரசியலமைப்பின் 226 மற்றும் 227 வது சரத்துகளின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நீதிப் பேராணை மனுவில் கர்நாடக உயர்நீதிமன்றம், தார்வாட் அமர்வை அணுகினார். இதில் 30.12.2013 தேதியிட்ட ஏல அறிவிக்கை தொடுக்கப்பட்டது. கு.வி.மு.ச-இன் பிரிவு 200 இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகாரில் இப்போது முன்வைக்கப்பட வேண்டிய குற்றச்சாட்டு, இதில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் மற்றவர்களுடன் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்களின் குறைந்த மதிப்பீடு தொடர்பாக குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளனர். இந்த வாதமே மேற்படி நீதிப்பேராணை மனுவில் வலியுறுத்தப்பட்ட அதே வாதமாகும். பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் தொடர்பான இருப்பு விலை ஆரம்பத்தில் ரூ. 228.51 லட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது, அதன்பிறகு நடத்தப்பட்ட அடுத்தடுத்த ஏலத்தில் அது ரூ.1.10 கோடியாக நிர்ணயிக்கப்பட்டதையும், பின்னர் கீழ்க்கண்டவாறு முடிவு செய்ததையும் கவனத்தில் கொண்டு, பின்வருமாறு முடிவு செய்துள்ளார்:

"சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, மனுதாரர் கடனாளி மற்றும் அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட உத்தரவை அனுபவித்துள்ளார். பெங்களூரில் உள்ள கடன் மீட்பு தீர்ப்பாயம், மேற்கூறிய தொகையை மீட்டெடுக்க எதிர்மனுதாரர்-வங்கிக்கு ஆதரவாக மீட்பு

சான்றிதழை வழங்கியுள்ளது. மனுதாரரால் எதிர்மனுதாரர் வங்கிக்கு அடமானம் வைக்கப்பட்ட சொத்து ஏலம் மூலம் விற்பனைக்கு கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. விற்பனை நடத்துவதில் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் விதிகளை வங்கி பின்பற்றவில்லை அல்லது இது தொடர்பாக ஏதேனும் மீறல் இருந்தால், மனுதாரருக்கு சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் மாற்று தீர்வு உள்ளது. எனவே, பதிலளித்தவர்-வங்கி தனது நியாயமான நிலுவைத் தொகையை வசூலிப்பதற்காக நடத்தும் ஏலத்தின் கட்டத்தில், இந்த நீதிமன்றம் சாதாரண போக்கில் அந்த ஏலத்தில் தலையிடாது ".

"ரூ.228.51 லட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட இருப்பு விலை வாடிக்கையாளர்களைப் பெறவில்லை, எனவே, எதிர்மனுதாரர்-வங்கி ரிசர்வ் விலையை ரூ.110 லட்சமாக நிர்ணயித்துள்ளது, இது பொது ஏலம் தொடங்கும் விலையாக இருக்கும், மேலும் ஏல ஏலதாரர்கள் அடிப்படை மதிப்பு அல்லது ரிசர்வ் விலைக்குக் கீழே ஏலம் எடுக்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மனுதாரரால் முன்மொழியப்பட்ட மதிப்பிற்காக தனது ஏலத்தை வழங்கக்கூடிய ஒரு வாடிக்கையாளர் அல்லது ஏலதாரரை மனுதாரர் பாதுகாக்க முடிந்தால், சொத்துக்களை ஏலம் விடுவதற்கான முந்தைய முயற்சிகள் பயனற்றவை என்பதால், பாதுகாக்கப்பட்ட கடன்

வழங்குநர் நிச்சயமாக அந்த ஏலத்தை ஏற்றுக்கொள்வார் என்று கூறத் தேவையில்லை ".

"இந்த வழக்கில், ஏற்கனவே மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, மனுதாரர் ஒரு கடன் வாங்கியவர் மற்றும் வங்கிக்கு செலுத்த வேண்டிய பணத்தை செலுத்துவதில் தவறிவிட்டார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனுதாரர் வங்கிக்கு செலுத்த வேண்டிய பொதுப் பணம் திருப்பிச் செலுத்தப்படவில்லை. மனுதாரர் கடன் கணக்கு 'செயல்படாத சொத்து' என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால், எதிர்மனுதாரர்-வங்கி சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் நிலுவைத் தொகையை வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளைத் தொடங்கியுள்ளது. முன்னதாக நடத்தப்பட்ட ஏலத்தில், 15.11.2013 மற்றும் 04.12.2013 ஆகிய தேதிகளில் நடைபெறவிருந்த ஏலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட விலை ரூ. 228.51 லட்சம் என நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எனினும், 31.01.2014 அன்று பிற்பகல் 3.30 மணிக்கு நடைபெற உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள ஏலத்தில் 30.12.2013 அன்று வெளியிடப்பட்ட காகித வெளியீட்டில் (மின்னணு ஏலத்தில்) இருப்பு விலை ரூ.110 இலட்சமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. மனுதாரரின் புகார் என்னவென்றால், சொத்தின் மதிப்பு ரூ. 405.21 லட்சங்களுக்கு மேல் உள்ளது, எனவே, கேள்விக்குரிய சொத்தை ஒரு சிறிய தொகைக்கு விற்க முடியாது. மனுதாரர் வாதிட்ட

சொத்தின் மதிப்பு ரூ. 405.21 லட்சமாக இருந்தால், மனுதாரர் ஒரு வாங்குபவர் அல்லது ஒரு ஏலக்காரரை மேற்கூறிய மதிப்பிற்கு சொத்தை வாங்குவதற்கும், 31.01.2014 அன்று மனுதாரரின் கூற்றுப்படி சுமார் ரூ.285.71 இலட்சம் (இது 11.10.2013 அன்று ரூ.261 இலட்சம்) பிரதிவாதிக்கு செலுத்த வேண்டிய கடன்களை அடைப்பதற்கும் மனுதாரரை எதுவும் தடுக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், அந்த உதவியை எடுக்காமல், மனுதாரர் ஏல நடவடிக்கைகளைத் தடுக்க முயற்சிக்கிறார், ஏனெனில் எதிர்மனுதாரர்-வங்கி ஒரு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கியாக இருப்பதால், பொதுப் பணத்தின் பாதுகாவலராக இருப்பதால், மின்னணு ஏலத்தின் மூலம் சொத்துக்களை ஏலம் விடுவதன் மூலம் அதன் நிலுவைத் தொகையை மீட்டெடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கிறது. மேற்கூறிய யுனைடெட் இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் வழக்கில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றம் பரிந்துரைத்த படிப்புகளில் ஒன்றை எதிர்மனுதாரர்-வங்கி ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது, அதாவது "பொது ஏலம்" என்ற செயல்முறையின் மூலம் அதிக பங்கேற்பு இருக்கும். எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும் ஏலம் அமைக்கப்பட வேண்டுமானால், மனுதாரர் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் கிடைக்கும் தீர்வை நாடலாம் மற்றும் விற்பனையை ஒதுக்கி வைக்கலாம். இருப்பினும், இந்த நீதிமன்றத்தின் அசாதாரண அதிகார வரம்பின் கீழ் ஏலத்தை நிறுத்த மனுதாரரை அனுமதிக்க முடியாது ".

(முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது)

12. அத்தகைய முடிவுக்கு வரும்போது, கற்றறிந்த தனி நீதிபதி சர்ஃபாஈசி சட்டத்தில் உள்ள விதிகளையும், இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவுகளையும், குறிப்பாக யுனைடெட் பாங்க் ஆஃப் இந்தியா எதிராக சத்யவதி டாண்டன் மற்றும் பலர் (2009) 1 எஸ். சி. சி 168 வழக்கில் கவனத்தில் கொண்டார். அந்த கண்ணோட்டத்தில், கற்றறிந்த தனி நீதிபதி முன்வைத்தபடி வாதங்களை ஏற்கவில்லை என்றாலும், எந்தவொரு காரணத்திற்காகவும் ஏலம் ஒதுக்கி வைக்கப்பட வேண்டுமானால், அதில் மனுதாரராக இருந்த புகார்தாரர் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் தீர்வுக்கு உதவ முடியும் என்றும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். அந்த கண்ணோட்டத்தில், நீதிப் பேராணை மனுவில் செய்யப்பட்ட பிரார்த்தனையின் மூலம் ஏலத்தை நிறுத்த புகார்தாரரை அனுமதிக்க முடியாது என்று கற்றறிந்த தனி நீதிபதி கருத்து தெரிவித்தார். நீதிப்பேராணை மேல்முறையீட்டு மனு எண் 100349/2014 ஐக் கொண்ட ஒரு உள் நீதிமன்ற மேல்முறையீட்டில் புகார்தாரர் இந்த உத்தரவைப் பயன்படுத்தினார். நீதியர் அமர்வு தனது 19.08.2014 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் சத்யவதி டாண்டன் மற்றும் பலர்(மேற்படி) வழக்கு தொடர்பாக கற்றறிந்த தனி நீதிபதி அளித்த பரிசீலனையை கவனத்தில் கொண்டது. அதன்படி நீதிப்பேராணை மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்தது.

13. மேற்கூறிய நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் உயர்நீதிமன்றம் மேற்கொண்ட பரிசீலனையின் தன்மையைக் கவனத்தில் கொண்டு, தற்போதைய இயல்புடைய ஒரு விஷயத்தில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் குற்றவியல் நடவடிக்கைகளின் செயல்முறையை கடந்து செல்வதற்கான அவமானத்திற்கு ஆளாக வேண்டுமா என்ற முடிவுக்கு வருவதற்காக, சர்ஃபேசி சட்டத்தில் உள்ள விதிகளை கவனத்தில் கொள்வதும் பொருத்தமானது. இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளபடி பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்து தொடர்பான தீர்வைப் பயன்படுத்துவது தொடர்பான பிரச்சினை சர்ச்சைக்குரியதாக இருக்க முடியாது. புகார்தாரரின் கணக்கு என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தப்பட்டது என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட நிலைப்பாடாகும். அது சம்பந்தமாக, பாதுகாப்பு வட்டியை அமல்படுத்த பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநருக்கு ஒரு உரிமை கிடைக்கும்போது, சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் 13 மற்றும் 14 பிரிவுகளின் கீழ் பரிசீலிக்கப்பட்ட நடைமுறையை நாட வேண்டும். மேலும், பத்திர வட்டி (அமலாக்க) விதிகள், 2002, பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்தின் மதிப்பீடு மற்றும் விற்பனை தொடர்பாக பின்பற்றப்பட வேண்டிய நடைமுறையை வழங்குகிறது. சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 13 இன் விதிகளை செயல்படுத்தும் பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநரால் எடுக்கப்பட்ட எந்தவொரு நடவடிக்கையும் குறித்து ஒரு கடன் வாங்குபவராக புகார்தாரருக்கு ஏதேனும் குறைபாடு இருந்தால், சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 17 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட தீர்வு பெறப்பட

வேண்டும். அந்த வெளிச்சத்தில்தான் உயர் நீதிமன்றம் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் அத்தகைய முடிவுக்கு வந்தது. அந்த நேரத்தில் புகார்தாரர் ஐ.ஆர் எண் 3044/2014 இல் பிரிவு 17 இன் கீழ் விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்வதன் மூலம் சட்டத்தின் கீழ் தீர்வைப் பெற்றார். தாக்கல் செய்வதில் தாமதம் இருந்ததால், தாமதத்திற்கு மன்னிப்பு கோரி வரம்பு சட்டத்தின் பிரிவு 5 இன் கீழ் ஐ.ஏ எண் 4482/2015 இல் மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அதற்கு எதிராக டி.ஆர்.ஏ.டி முன் மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது, டி.ஆர்.ஏ.டி.யில் மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டதாகவும், அது நிலுவையில் இருப்பதாகவும், ஆனால் இப்போது தள்ளுபடி செய்யப்படுவதாக கூறப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. அந்த நிலையில்தான் பி.சி.எண்.389/2016 இல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார் நிலுவையில் இருந்தபோது அதில் 20.05.2016 தேதியிட்ட உத்தரவின் மூலம் குற்றவியல்விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 156 (3) இன் கீழ் விசாரணைக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

14. புகார்தாரரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர்சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி குற்றம் சாட்டப்பட்ட எண் 1 மற்றும் 12 ஆம் எதிரியால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட குற்றவியல் மனு எண் 101162/2016 மற்றும் குற்றவியல் மனு எண்.101258/2016 ஆகியவை உயர்நீதிமன்றத்தால் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு, அவை மேலும் செயல்படுத்தப்படாமல் இறுதி நிலையை அடைகின்றன. அந்த நிலைப்பாடு

இருந்தபோதிலும், உடனடி வழக்கில் மேல்முறையீட்டாளர்கள் கிடைக்கக்கூடிய தீர்வைப் பயன்படுத்த இந்த நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ளனர், மேலும் இந்த நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தில் ஒரு பார்வையை எடுக்க வேண்டியிருக்கும் போது, மேற்கூறிய மனுக்களை தள்ளுபடி செய்வது அவர்களின் வழக்கை பாரபட்சம் காட்ட முடியாது. மேலும், கனரா வங்கியின் இரண்டு முன்னாள் அதிகாரிகள், அதாவது குருபதாய்யா மற்றும் பாபு ஆகியோரின் அறிக்கைகளையும் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார், இது விசாரணையின் போது பதிவு செய்யப்பட்டது மற்றும் விசாரணை தொடர்பான விரிவான அறிக்கைக்கு கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞரால் ஒரு குறிப்பு செய்யப்பட்டது, அதில் விசாரணை அதிகாரி, அதாவது உதவி போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர், சப்-நகர்ப்புற காவல் நிலையம், ஹுப்ளி, விசாரணையின் படி, குற்றம் சாட்டப்பட்ட அனைவரும் சதித்திட்டம் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் கூட்டு சேர்ந்து ரூ. 2.68 கோடியில் ரூ. 90 லட்சங்களை மட்டுமே விடுவித்து, மீதமுள்ள தொகையை வெளியிடாததன் மூலம் புகார்தாரரை ஏமாற்றியது கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

15. தற்போதைய உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில் காவல்துறையின் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை அனுமதிக்க முடியுமா என்பது தான் பிரச்சினை. ஆரம்பத்தில் கடன் ஒப்புதல், அடமானம் உருவாக்கம் மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்ட

கடன் விடுவிக்கப்பட வேண்டிய விதம் அனைத்தும் இரு தரப்பினருக்கும் இடையிலான ஒப்பந்த விஷயங்களாகும். புகார்தாரர் ஒரு தொழிலதிபர் ஆவார், அவர் தனது நிறுவனத்தின் பெயரில் கடன் பெற்றார், மேலும் கடன் கணக்கு கனரா வங்கியால் பராமரிக்கப்பட்டது. இந்தக் கடன் 16.03.2009 அன்று ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டது. அந்த கட்டத்தில் தொகை விடுவிக்கப்பட்டதும், ஏதேனும் தொகை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்தால், புகார்தாரர் அந்த நேரத்தில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து தனது தீர்வை பெற வேண்டும். மறுபுறம், புகார்தாரர் பரிவர்த்தனையைத் தொடர்ந்தார், 15.01.2013 அன்று கணக்கு என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தப்படும் வரை கடன் கணக்கை பராமரித்தார். ஆரம்பத்தில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினை, சொத்து விற்பனைக்கு கொண்டு வரப்பட்டபோது அதன் குறைந்த மதிப்பீடு குறித்து மட்டுமே இருந்தது. அந்த வகையில், நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகள் தாக்கல் செய்யப்பட்டன மற்றும் கற்றறிந்த தனி நீதிபதி ஆய்வு செய்த பின்னர், தகுதி இல்லை என்று கண்டறியப்பட்டாலும், அதை டி. ஆர். டி முன் எழுப்ப சுதந்திரம் இருந்தது, இது விருப்பமும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதன்பிறகுதான் 20.05.2016 அன்று புகார் அளிக்கப்பட்டது.

16. சர்ஃபாஈசி சட்டம் என்பது ஒரு முழுமையான குறியீடாகும், இது பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவர் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறையையும்,

கடன் வாங்குபவர் உட்பட பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினருக்கு தீர்வையும் வழங்குகிறது. மேல்முறையீட்டாளர்களின் கணக்கை என். பி. ஏ என வகைப்படுத்தும் முறையிலோ அல்லது சொத்து மதிப்பிடப்பட்ட அல்லது ஏலம் விடப்பட்ட முறையிலோ ஏதேனும் முரண்பாடு இருந்தால், ஏற்கனவே உயர் நீதிமன்றத்தால் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்ட அத்தகைய சூழ்நிலையில், பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநர் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 13 இன் கீழ் அதிகாரத்தை பயன்படுத்திய பின்னர், அத்தகைய ஏலத்தை ஒதுக்கி வைக்கும் அதிகாரம் டி. ஆர். டி க்கு உள்ளது. இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கியின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரி எதிர் அசோக் சா மில் (2009) 8 எஸ். சி. சி 366 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பால் இந்த பார்வை பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதில் இது பின்வருமாறு உள்ளது:

> "34. பிரிவு 13 இன் விதிகள், வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் போன்ற பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குநர்களுக்கு, கடன் வாங்குபவரின் பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்களை உடைமையாக்குவது மட்டுமல்லாமல், பிரிவு 13 இன் உட்பிரிவு (4) இன் பிரிவு (பி) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, பாதுகாக்கப்பட்ட சொத்துக்களை அடைவதற்காக குத்தகை, ஒதுக்கீடு அல்லது விற்பனை மூலம்

மாற்றுவதற்கான உரிமை உட்பட கடன் வாங்குபவரின் வணிகத்தின் நிர்வாகத்தை எடுத்துக் கொள்ளவும் உதவுகிறது.

35 அத்தகைய பரந்த அதிகாரங்களை தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கும், வங்கிகள் அல்லது நிதி நிறுவனங்களின் பிழையின் காரணமாக கடன் வாங்குபவருக்கு பாரபட்சம் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்கும், பிரிவு 17 இல் சில காசோலைகள் மற்றும் நிலுவைகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, இது எந்தவொரு நபரும், கடன் வாங்குபவர் உட்பட, பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவரால் எடுக்கப்பட்ட பிரிவு 13 இன் உட்பிரிவு (4) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள எந்தவொரு நடவடிக்கைகளாலும் பாதிக்கப்பட்டவர், உட்பிரிவு (3) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிவாரணங்களுக்காக அத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து 45 நாட்களுக்குள் இந்த விஷயத்தில் அதிகார வரம்பைக் கொண்ட டி. ஆர். டி. க்கு விண்ணப்பிக்க அனுமதிக்கிறது.

36 எனவே, வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்களுக்கு அவற்றின் நிலுவைத் தொகையை வசூலிக்க கடுமையான அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அத்தகைய அதிகாரங்களின் எந்தவொரு பிழையையும் அல்லது தவறான பயன்பாட்டையும் சரிசெய்ய டிஆர்டிக்கு

அதிகாரம் அளிப்பதன் மூலம் பாதுகாப்பு உத்தரவாதங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்பது சட்டமன்றத்தின் நோக்கம் தெளிவாக உள்ளது. இதுபோன்ற எந்தவொரு நடவடிக்கையும் செல்லாததாக அறிவிக்கப்படுவதோடு, கையகப்படுத்தப்பட்டவருக்கு கையகப்படுத்தப்பட்டாலும், வங்கிகள் மற்றும் நிதி நிறுவனங்கள் தங்கள் கடன்களை மீட்டெடுப்பதற்கான கடுமையான அதிகாரங்களை வழங்கியுள்ளன.

37. பிரிவு 17 இன் உட்பிரிவு (3) இன் கீழ் டி. ஆர். டி. க்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்தின் விளைவுகள், பாதுகாக்கப்பட்ட கடன் வழங்குபவர் எடுத்த நடவடிக்கை மற்றும் சட்டத்தின் பிரிவு 13 (4) இன் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட பரிவர்த்தனைகளை கேள்வி கேட்க டி. ஆர். டி. க்கு உரிமை உண்டு என்பதைக் குறிக்கிறது. பிரிவு 17 இல் உட்பிரிவு (3) ஐ சேர்ப்பதன் மூலம் சட்டமன்றம் விற்பனை உள்ளிட்ட ஒரு பரிவர்த்தனையை ஒதுக்கி வைப்பதற்கும், பொருத்தமான சந்தர்ப்பங்களில் கடன் வாங்குபவருக்கு உடைமையை மீட்டெடுப்பதற்கும் டி. ஆர். டி. க்கு அதிகாரம் அளிக்கும் அளவிற்கு சென்றுள்ளது. இதன் விளைவாக, பிரிவு 13 (4) க்குப் பிந்தைய சூழ்நிலையை கையாள டி. ஆர். டி. க்கு எந்த அதிகார வரம்பும் இல்லை

என்று திரு கோபாலன் மற்றும் திரு அல்தாஃப் அகமது முன்வைத்த சமர்ப்பிப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது ".

(முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது)

17. சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் வங்கிகள் எடுத்த நடவடிக்கை சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாதது அல்லது எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் புனிதமானதாகக் கருதப்படுவதில்லை என்பதை நாங்கள் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறோம், ஆனால் வங்கி மேற்கொண்ட விதத்தில் முரண்பாடு இருந்தால், வழங்கப்பட்ட மன்றத்தில் அதைத் தாக்க எப்போதும் திறந்திருக்கும். இந்த வழக்கில் டி. ஆர். டி முன் புகார்தாரர் தாக்கல் செய்த விண்ணப்பம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டு, டி. ஆர். ஏ. டி முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டு எண் 523/2015 தள்ளுபடி செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்பட்டாலும், மேல்முறையீட்டாளர்கள் விடாமுயற்சியுடன் தீர்வைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் டி. ஆர். டி மற்றும் டி. ஆர். ஏ. டி. யின் உத்தரவைத் தாக்க உயர் நீதிமன்றத்தை அணுகுவதன் மூலம் மேலும் தீர்வு பொருத்தமான வழக்குகளிலும் கிடைக்கிறது. அதற்கு பதிலாக மனுதாரர் டி. ஆர். டி முன் விண்ணப்பத்தை தள்ளுபடி செய்த பின்னர், எதிர்ப்புக்குள்ளான புகாரை தாக்கல் செய்தார், இது ஒரு அச்சுறுத்தும் தந்திரோபாயமாகவும், சட்ட

செயல்முறையை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் பின்னோக்கிய சிந்தனையாகவும் தோன்றுகிறது. தற்போதைய இயல்பு விஷயத்தில், முன்வைக்கப்பட்ட குறைகளை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், இந்த நேரத்தில் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகாரின் மூலம் அதை கிளர்ச்சியடைய அனுமதித்தால், விசாரணை தொடர அனுமதிக்கப்பட்டால், உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதிப்பேராணை நடவடிக்கைகளில் கற்றறிந்த தனி நீதிபதி மற்றும் நீதியர் அமர்வு பிறப்பித்த உத்தரவை மறுஆய்வு செய்யும் இயல்புடைய செயல்முறையை மீண்டும் செய்ய அதிகார வரம்புக்குட்பட்ட காவல்துறையை அனுமதிப்பது மற்றும் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் கீழ் தகுதிவாய்ந்த நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகள் விரும்பத்தக்கவை அல்லது அனுமதிக்கப்படாதவை மற்றும் வங்கி முறையை அத்தகைய அச்சுறுத்தலால் மீட்க அனுமதிக்கப்பட முடியாது. எனவே, தற்போதைய வழக்கு ஒரு பொருத்தமான வழக்கு, இதில் அசாதாரண அதிகாரத்தை செயல்படுத்துவதும் பயன்படுத்துவதும் அவசியம்.

18. இங்கே மேல்முறையீட்டாளர்கள் சர்ஃபாஈசி சட்டத்தின் பிரிவு 32 இல் உள்ள விதியையும் குறிப்பிட்டிருந்தனர், இது நல்ல நம்பிக்கையுடன் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைக்கு பாதுகாப்பு வழங்கப்படுவதால் வழக்குத் தொடரப்படுவதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கிறது. ஜெனரல் ஆபிசர்

கமாண்டிங், ராஷ்டிரிய ரைஃபிள்ஸ் எதிராக மத்திய புலனாய்வுப் பிரிவு மற்றும் ஒருவர் (2012) 6 எஸ். சி. சி 228 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை புகார்தாரரின் கற்றறிந்த மூத்த வழக்கறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளார். நல்ல நம்பிக்கை மற்றும் பொது நலன் தொடர்பான பாதுகாப்பு உண்மையின் கேள்விகள் என்றும் அவை சான்றுகளைச் சேர்ப்பதன் மூலம் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வாதிடுகிறது. அதில் கூறப்பட்டுள்ளபடி சட்டத்தின் முன்மொழிவில் எந்தத் தவறும் இருக்க முடியாது என்றாலும், இந்த விஷயத்தின் அந்த அம்சமும் சர்ஃபேசி சட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஆராயக்கூடிய ஒரு அம்சமாகும். தற்போதைய இயல்புடைய ஒரு விஷயத்தில் ஒரு குற்றவியல் நடவடிக்கை நிலையானதாக இருக்காது என்று நாங்கள் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ள சூழ்நிலையில், மேல்முறையீட்டாளர்களை விசாரணை அதிகாரி அல்லது குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் முன் உள்ள நடவடிக்கைகளுக்கு கூட அம்பலப்படுத்துவது நியாயப்படுத்தப்படாது.

19. அந்தக் கண்ணோட்டத்தில், மேலே கூறப்பட்ட அனைத்து காரணங்களுக்காகவும் பின்வருவனவற்றை நாங்கள் நிறைவேற்றுகிறோம்:

உத்தரவு

(i) புகார் பி.சி. எண் 389/2016 மற்றும் 20.05.2016 தேதியிட்ட உத்தரவு மற்றும் முதல் தகவல் அறிக்கை எண் 0152/2016 ஆகியவை இங்கு மேல்முறையீட்டாளர்களைப் பொருத்தவரை ரத்து செய்யப்பட்டுள்ளன.

(ii) புகார்தாரரின் குறையைப் பொறுத்தவரை, ஐ.ஆர் எண் 3044/2014 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட 12.06.2015 தேதியிட்ட உத்தரவு மற்றும் மேல்முறையீட்டு எண்.523/2015 இல் முறையே டி.ஆர்.டி மற்றும் டி.ஆர்.ஏ.டி ஆகியோரால் 31.05.2017 தேதியிட்ட உத்தரவு ஆகியவற்றைத் தாக்க அவர் விரும்பினால், சட்டப்படி தனது தீர்வுகளைப் பெற அவருக்கு சுதந்திரம் உள்ளது.

(iii) செலவுகள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இல்லாமல் மேல்முறையீடு அதற்கேற்ப அனுமதிக்கப்படுகிறது.

(iv) நிலுவையில் உள்ள விண்ணப்பங்கள் ஏதேனும் இருந்தால், அவை நிராகரிக்கப்படும்.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."